

maaffee kunde være Anledning til at gjøre en Forandring. Jeg erkjender, at det maaffee er rigtigere at betegne Lovens Bestemmelser som angaaende Børn, der opdrages af Forældre, der bekjende sig til forskjellige Religioner, end at gjøre blot Fødselen til Udgangspunkt. Naar der derimod blev talt om det Betænkkelige i, at Børnene siges at opdrages i en Troesbekjendelse, saa troer jeg virkelig, at denne Betænklighed ikke løber ud paa Noget, der har stor Betydning. Naar de opdrages til en Troesbekjendelse, da opdrages de ogsaa i den (Hør!). Den Lære, der forelægges dem, er Troesbekjendelsens Lære, og under denne Læres Indflydelse bryge de sig i Troesbekjendelsen. Der gives i mine Tanker ingen Forskjel paa en Opdragelse til og en Opdragelse i en Troesbekjendelse. Den, der opdrager til en vis Troesbekjendelse, han opdrager i den, i det han selv er i den, og i det han søger at sætte Barnet ind i den. Med disse Bemærkninger, vil jeg for Diebliffet have Sagen overladt til den videre Debat.

J. N. Hansen: Med Hensyn til de to sidste Afdelinger af de 3 Dele, hvori dette Lovforslag falder, er jeg ganske af samme Mening, som de Herrer, Rigsdagsmanden for Præsto Amts 2det District (Schack) og Sorø Amts 1ste District (Spandet) og, da de have saa udførligt begrundet deres Mening, skal jeg hovedsaglig henholde mig til denne deres Begrundelse, ligesom jeg med Hensyn til hvad der videre vilde kunne være at bemærke med Hensyn til det Forsvar for Udkastet, den ærede Cultusminister nylig har givet, anseer det for mere passende at fremkomme med Modbemærkninger ved Sagens 2den Behandling, da det vel kunde siges med Rette, at det gaaer mere i det Enkelte end egentlig omtaler Lovforslaget i dets Almindelighed. Dog skal jeg tillade mig nu ikkun at bemærke, at naar den ærede Minister har sagt, at der ikke var Tale om at begrænde den religiøse Frihed, saa kan jeg vistnok ikke være enig med ham deri. Det forekommer mig netop, at der her er foreslaaet en temmelig stor Begrænsning i den religiøse Frihed. Den ærede Minister forsvarede Udkastet derved, at Faderens Myndighed først indtræder, naar ingen Enighed har kunnet tilveiebringes og ellers

Uenigheden kunde antage en forargelig Charakter. Det vilde have mindre mod sig, naar det var optaget i Lovudkastet selv, at Faderens Myndighed først skal træde til, naar Forældrenes Uenighed antog en forargelig Charakter, men jeg troer ikke, at det er tilraadeligt at benytte dette til et Forsvar for Udkastet, naar Udkastet selv ikke har en saadan Tilføjning. Dgsaa en anden enkelt Bemærkning, nemlig om Bannseligheden ved i enkelte Tilfælde at staffe tilstrækkeligt beviist, at der er en Overenskomst truffen mellem Forældrene, afviste den høitagtede Cultusminister derved, at, naar en af Forældrene fremkom med Angivende om, at en saadan Overenskomst var tilstede, og det senere oplystes, at den ikke havde været tilstede, saa var det et Brud paa Loven; som der kan indløbe Brud paa andre Love, (Cultusministeren: Det sagde jeg ikke om dette Tilfælde.), men det beroede dog meget paa, om ikke vedkommende Autoritet vilde forlange en saadan Overenskomst beviistliggjort, eller om de ansaae blot en simpel Angivelse om, at en Overenskomst havde fundet Sted, for gyldig. Den ærede Rigsdagsmand, der først gjorde Indvendingen, har naturligtvis meent, at et saadant løst Foregivende om, at en Overenskomst var tilstede, ikke vilde blive agtet gyldig. Den høitærede Minister sagde ogsaa, at naar 2 Forældre ikke kunde blive enige, og Faderen ikke ønskede BARNET opdraget i nogen af Forældrenes Troesbekjendelse, saa maatte et saadant Barn ansees som forladt af Forældrene i religiøs Henseende. Heller ikke Rigtigheden heraf kan indrømmes, det kan meget vel tænkes, at BARNET ikke var forladt, men netop særdeles omhyggelig pleiet i religiøs Henseende af Faderen, derved at han lod det opdrage i en anden Troesbekjendelse end Forældrenes, og dog ikke i Folketjens. Jeg troer ikke, at man med Rette vilde kunne bebylde en Fader for, i dette Tilfælde at have forladt sit Barn i religiøs Henseende.

Disse ere imidlertid, som sagt, kun ganske forbigaaende Bemærkninger, da Sagen i sine Enkeltheder vil komme for ved 2den Behandling; men, hvorfor jeg egentlig har taget Ordet, er paa Grund af den første Deel af dette Lovudkast, thi jeg har ikke hørt nogen af de